

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 73.209 van 22 april 1998
in de zaak A. 65.822/X-6492.**

In zake : 1. Frans VAN DRIESSCHE,
2. Eric VERSTAEN,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat S. SERGEANT,
kantoor houdende te 8730 BEERNEM,
Gevaerts-Zuid 24

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. BOSSUYT,
kantoor houdende te 8310 BRUGGE-ASSEBROEK,
Bossuytlaan 35.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Frans VAN DRIESSCHE en Eric VERSTAEN op 2 oktober 1995 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 19 april 1995 van de Vlaamse regering houdende vaststelling van een gedeelte van het gewestplan Roeselare-Tielt op het grondgebied van de gemeenten Dentergem, Oostrozebeke, Ruiselede, Wielsbeke en Wingene, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 3 augustus 1995;

Gelet op het arrest nr. 60.415 van 25 juni 1996 waarbij de zaak in beraad wordt gehouden;

Gelet op de beschikking van 22 december 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 februari 1998, datum waarop de zaak wordt uitgesteld tot de terechtzitting van 4 maart 1998, om vervolgens te worden uitgesteld tot de terechtzitting van 18 maart 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter
M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
S. SERGEANT, die verschijnt voor verzoekers, en van
Advocaat J. BOSSUYT, die verschijnt voor de verwerende
partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste
Auditeur-afdelingshoofd J. HUBREGTSEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de
gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste
advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2,
van de gecoördineerde wetten op de Raad van State
slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan
worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige
middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de
aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en
dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden
akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig
nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat in haar nota van 30 oktober
1995 de verwerende partij opwerpt dat de vordering niet
ontvankelijk is omdat ze geen uiteenzetting bevat van
het moeilijk te herstellen ernstig nadeel;

Overwegende dat het origineel van het
verzoekschrift van 2 oktober 1995 een uiteenzetting
bevat van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat

de negen bijgevoegde afschriften waarvan een exemplaar aan de verwerende partij werd betekend op 20 oktober 1995 geen uiteenzetting vermelden van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat verzoekers met een zending van 24 oktober 1995 negen andere afschriften van het verzoekschrift aan de griffie hebben laten worden; dat deze afschriften wel de in het origineel van het verzoekschrift voorkomende uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel bevatten; dat een exemplaar ervan aan de verwerende partij werd betekend op 2 november 1995; dat daarop de verwerende partij een tweede nota heeft ingediend; dat zij daarin laat gelden wat volgt :

"Het Vlaamse Gewest werd in kennis gesteld van een nieuw exemplaar van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging in de hierboven vermelde zaak, waarbij thans op de bladzijde 11 enerzijds wel melding is gemaakt van een punt IV houdende vermelding van 'Het moeilijk te herstellen nadeel', doch waar anderzijds opvalt dat een 'zesde middel', zoals vermeld in de aanvankelijk op 20.10.1995 ter kennis gebrachte schorsingsvordering, niet meer wordt gehandhaafd.

(...)

Verweerster stelde reeds in haar nota van 27.10.1995 dat aan haar een 'voor eensluidend verklaard afschrift' van het verzoekschrift tot schorsing op 20.10.1995 ter kennis werd gebracht, waarin geen nadeel vermeld werd.

Dat verweerster alsdan duidelijk heeft gesteld dat eisers niet vermogen op enigerlei wijze enig zogenoemd nadeel nader te omschrijven of te stofferen in een latere nota.

(...)"

Overwegende dat artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kortgeding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan

berokkenen; dat artikel 42 van hetzelfde koninklijk besluit bepaalt dat bij de verzoekschriften afschriften worden gevoegd die door de ondertekenende voor eensluidend worden gewaarmerkt;

Overwegende dat de afschriften die verzoekers bij het verzoekschrift hebben gevoegd niet eensluidend zijn met het origineel; dat het origineel een rubriek "IV : Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel" bevat; dat op de afschriften deze rubriek ontbreekt;

Overwegende dat de verwerende partij terecht opwerpt dat uit het haar ter kennis gebracht verzoekschrift tot schorsing op generlei wijze blijkt welk nadeel verzoekers zouden kunnen lijden door de tenuitvoerlegging van het betwiste besluit en dat nergens naar enig nadeel, laat staan moeilijk te herstellen ernstig nadeel wordt verwezen; dat de Raad van State de rechten van de verdediging zou schenden, indien hij zou rekening houden met het origineel exemplaar van het verzoekschrift dat niet beantwoordt aan de bijgevoegde afschriften betekend aan de andere partij inzake; dat de artikelen 17 en 18 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kortgeding voor de Raad van State, niet toelaten dat, éénmaal de vordering tot schorsing is betekend aan de andere bij de zaak betrokken partijen en daarop in de nota is geantwoord, de procedure wordt overgedaan;

Overwegende dat de exceptie gegrond is; dat de vordering niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op tweeëntwintig april
1900 achtennegentig, door de Xe kamer, die was
samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. EYLENBOSCH,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. EYLENBOSCH.

M. VRINTS.